

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiering Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 13de jaargang - nummer 4 - 30 november 1995

ROSSEEL OP DE ROOSTER een uitgebreid interview

De Moeial wist Prof. Dr. Erik Rosseel te strikken voor een allesonthullend interview. In onderstaande tekst komt u alles te weten over Rosseels' visie op de fameuze COSTRA-nota, over het boek 'De Tuin van Akademos', over de vrijzinnigheid van de VUB, over de verankeringsnota, en nog meer van dat fraais. Kortom, hij legde zijn universitaire ziel bloot. Er was haast geen woord tussen te krijgen.

DM: Erik Rosseel, U was het vorige academiejaar tijdens de open discussies omtrent de **COSTRA-beleidsnota** (die de VUB een 'nieuw professioneel en innovatief management' beoogden te geven) vragende partij voor wat men de 'sociale verankering' van de VUB is gaan noemen. U bent bovendien lid van de zgn. **'Denkgroep Extreem-rechts'** aan de VUB. We zijn nu dik zes maand later. Hoe evalueert u de vorderingen op dat hobbelige terrein?

ER: Rosseel: Over de denkgroep extreem-rechts kan ik voorlopig weinig vertellen, omdat daar afgesproken is de discussie binnens-kamers te houden tot een afgeronde tekst van de groep klaar is die voor openbaar debat vatbaar moet zijn. Ongeveer begin december moet die tekst beschikbaar zijn. Ik wil wel kwijt dat de discussies, zowel wat het 'filosofisch' aspect (wat is precies 'extreem-rechts' ? e.d.) als wat betreft de voorstellen van praktische verweermiddelen tegen dat 'extreem-rechts' sereen en fundamenteel zijn gevoerd. Of daaruit uiteindelijk een consensusueel beleidsinstrument uit zal voortkomen dat werkbaar is voor de situaties waarvoor het bedoeld is, zal de toekomst moeten uitwijzen. Het probleem zal m.i. zijn of binnen één of meerdere maanden en jaren bepaalde woorden niet van betekenis zullen veranderen in een zin die de Denkgroep niet heeft bedoeld. De denkgroep moet dus een instrument afleveren dat wars is van elke ambiguïteit en ik kan u verzekeren dat dit geen sinecure is, zelfs niet voor 1 persoon, laat staan voor een groep die naar een consensus wil streven.

DM: Vreest u voor een soort nota waar de beleidsorganen alle kanten mee opkunnen?

ER: Nee, eigenlijk niet. Maar wel stel ik me meer en meer vragen over de reële impact van deze nota's ('Extreem Rechts', 'Sociale

Verankering') op de (eventuele) 'verrechtsing' van het klimaat aan de VUB, omdat de mensen die nu woorden wikken en wegen, niet diezelfde zullen zijn als de mensen die naderhand deze nota's als beleidsinstrumenten zullen (moeten) gebruiken en beslissingen nemen over personen of bepaalde dossiers. Zij zullen mogelijk en vermoedelijk tussen de regels en in de marge veel meer lezen dan wij eigenlijk op papier gezet hebben. Enfin, dit gevaar is reëel, omdat dat het leven is dat teksten nu eenmaal leiden. Men moet daar niet al meteen komplotten van bepaalde 'klieken' binnen de VUB achter zoeken. Persoonlijk ervaar ik dat 'gevaar' bij mezelf ook, bvb. als ik de nota over 'sociale verankering' zoals deze nu circuleert, lees. Ik vraag mij in alle eerlijkheid af waar deze nota concreet over gaat, al besef ik dat de samenstellers die op een gegeven moment de onderdelen bij elkaar hebben geschreven dit vermoedelijk wel zeer precies weten. Jacques Derrida heeft zeer terecht gezegd dat de interessantste delen van een tekst op papier niet het bedrukte stuk is, maar de blanke delen: de marges, de interlines, etc.

DM: Toch vroeg u, tijdens de COSTRA-discussie, zelf om zo'n 'sociale verankering'.

ER: Ik heb in mijn publieke vraag tijdens de openbare COSTRA-discussie én in mijn schriftelijke commentaar op dat COSTRA-rapport niet gevraagd om een bisschoppelijke nota, om een onweloeglijke term te gebruiken. Ik heb zeer duidelijk gevraagd:

a) welk soort studenten wij willen opleiden, m.a.w. welk soort profiel aan vaardigheden en ingesteldheden moeten de geslaagden hebben om te anticiperen op de wereld van morgen, de wereld van de 21ste eeuw.

b) als we het antwoord

daarop weten, welk soort opleiding, inhoudelijk én vormelijk, moet dan de productie (sorry, ik ben een marxist) van dat soort studenten gaan realiseren. Ik druk op het woord 'anticiperen' op de wereld van morgen', omdat m.i. de enige mogelijke vertaling is van 'progressief'. Mijn betrachting was dat de VUB zich een visie zou vormen over de wereld van morgen en dat is uiteraard geen eenvoudige zaak. Ik en vele anderen hebben daarom ook niet om een 'nota' gevraagd, maar om een beleidscultuur waar die vraag aan de orde kon komen op een meer continue basis. Als een soort vaste deeltaak van elke die met het wel en wee van de VUB begaan is. Inderdaad moeten wij als werk- en leefgemeenschap, die de VUB toch is, ons de vraag stellen:

a) waar zijn wij in godsnaam mee bezig op de VUB? Wat willen we voortbrengen ('studenten', 'boeken', 'octrooien', 'congressen', enz.?)

b) hoe moeten we dat efficiënt en pragmatisch aanpakken (zo vind ik de bvb. de tijd die de voorbije jaren gestopt is in het examen-reglement voor een groot stuk contaproductief omdat als een prof een student echt 'ten onrechte' wil buizen hij altijd wel een middel zal vinden om dat te doen). Ik hou op dat punt ook van een zeker 'realisme' en ik heb een hekel aan schijn-heiligheid. Met realisme bedoel ik bvb. de raad die mijn leermeester Prof. Jean-Pierre De Waele in de (goeie ouwe) tijd in zijn eerste les 'Algemene Psychologie' aan ons bibberende eerstkan studenten meegaf: 'Naar de les komt ge om uw prof te observeren om te leren hoe ge hem op het examen moet aanpakken en er hem desnoods indraaien!' Wie dat totaal niet kon was voor hem gebuisd. Dat lijkt een subjectieve

(vervolg op pagina 4)

Redactionalitisme

De rust, of is het berusting (?), aan de VUB roerd de voorbije weken voortdurend door het brute geweld van de verkiezingen. Gedurende twee weken stonden twee lijsten met getrokken hamers en sikkels, en ingehouden adem tegenover elkaar. Angeloze passeerders woerden bedolven onder verkiezingspropaganda zoals pamfletjes, boekjes, bics and badges, hoffiechoeken, worsten, 'progressieve' dagbladen, schreeuwerige megafoons... Kortom, een verbale, literaire en culinaire zondloed. Om de interesse van de studenten wat aan te wakkeren, werden velen agressief aangeklampt en door de kandidaten praktisch het stemhokje ingegangd.

Twee verkiezingsdebatten hadden plaats in deze periode waar de kandidaten hun retorisch talent in quasi lege lokalen konden botseren. Van een ideeënchocque konden de weinige aanwezigen niet echt proeven. Nu eens technisch, dan weer sloganesh en tenslotte vervallend in een platte vorm van modderworstelen.

Deze verkiezingen leken dan ook een ware copie van de verkiezingen in de 'parlementaire democratieën' zoals wij die nu kennen. De confrontatie tussen verschillende visies wordt verdrongen door personentwisten, een enge kijf op de dingen, de ontwijking van de fundamentele vragen doordat iedereen de nabije en de verre toekomst met grote vraagtekens tegemoet treedt. Fysisch post modern zou een socioloog wel eens durven beweren. Men zou echter ook kunnen stellen dat dergelijke fenomenen slechts de dekmantel zijn voor een niet meer gecontroleerde machine waarin men (vraag mij niet wie men zijn. Ik weet het ook niet), in de illustere hoop de machine weer enigszins te kunnen beheersen, alles en iedereen poogt te herleiden tot radertjes van deze machine.

Het is ver gekomen wanneer de universitaire gebeurtenissen een afspiegeling zijn van wat er in de samenleving gebeurt. Of is het nu toch omgekeerd?

Wanneer men de grote desinteresse van de student (slechts ongeveer 1/3 van de studenten ging al dan niet vrijwillig stemmen) kan men zich de vraag stellen wat de student verwacht van zijn verblijf aan deze universiteit (moet dit beperkt worden tot het vormen van de tandjes van het rad zodat de machine kan blijven draaien of worst hij/zij meer) en of hij/zij zich wel betrokken voelt bij het seilen en zeilen van de instelling. Een volgende stap zou dan kunnen zijn een antwoord te formuleren op deze vragen uitgaande van een visie (en niet van een of andere technische richtlijn) concreet om te zetten in beleid en visie op studentenbelangen.

Op pagina's 1, 4 en 5 rekt Rosseel af met fenomenen als de 'open vrijzinnigheid', de Vlaamse recuperatie van de Brusselse universiteit, zelfgenoegzaamheid, de overheersende demotivatie... Tevens hoopt hij, en wij samen met hem, dat het open debat rond de toekomst van de VUB weer op gang wordt gebracht. Een zware brok, maar de lezer wordt beloofd.

In de lezersrubriek op pagina 2 blikken twee kandidaten terug op afgelopen verkiezingen aan de VUB: hoop en toch misschien een kleine teleurstelling? Volgende Moeial beloven wij u dan ook een uitgebreide habbel met de winnaars en de losers. Verder vindt u er een voorstelling van de Socialistische Jonge Wacht. Vol spanning wachten deze trotskisten nog steeds op... Jongeren.

Pagina 3 is het uitgelezen plaatsje in dit nummer voor de student met als thesisonderwerp "de relatie tussen mobilisatie en betoging". M.a.w. het relaas van de "Nationale betoging tegen numerus clausus" die doorging op woensdag 22 november en wat er daar allemaal fout liep. Materiaal om over na te denken tegen 13 december. Want dan is er weer een betoging gepland. Ook de niet-heroepshetogers a.u.b. be there!

Op pagina 6 vond de geboorte plaats van de eerste bastaard van onze kersverse scribent: Mr. BLUE. De Bizarre wereld in 14 dagen of uw tweewekelijkse herhalingsles hedendaagse geschiedenis moet deze plaats delen. Tenslotte is er nog een ontmoeting in het BSG met de echte Elvis, overgoten met een cybersausje. Eén adres: pagina 8

de Rvb verkozenen

TW :	SergeiJanssens
ESP :	Jo De Ro
RE :	Bart Julians
GF :	Erik Smets
HILOK :	Joshua Verheyen
P&O :	Jeroen Beckers
WE :	Bart De Gruyter
L&W :	Didier Cortois

de SoRtop 13

Temmerman Bart	951
De Konink Tom	812
Van Craen Nic	724
Callewaert Joke	710
Devos Raf	697
Korver Edwin	692
Matthijnsen Christophe	677
Amira Haroun	658
De Mont Sabien	518
Gyselink Patrick	518
Kraysman Maarten	513
Massien Fred	407
Degroote Peter	346

Beste allemaal

We hebben juist gestemd. Nu kunnen we terug op onze twee oren slapen? Ik denk niet dat dat de bedoeling kan zijn. Ik vind dat wij allen nog door moeten doen; iedereen die verkozen is, maar ook de niet-verkozenen en de medewerkers. En dit los van alle lijsten, JA-ers en alleenigers.

Er zijn mijns insziens een drietal dingen die we moeten doen :

- We moeten zorgen dat de wisselwerking student/studentEN-vertegenwoordiger ook na de verkiezingen doorgaat.
 - Programmapunten dienen uitgewerkt te worden en de kiezers voorgelegd worden.
 - Regels opstellen voor volgende verkiezingen zodat we tot een eerlijke en informatieve verkiezingsstrijd komen en dat 'vuile' streken verboden worden.
- Kortom, de VUB moet zijn naam waardig worden, en niet zoals nu de universiteit zijn van masturberende (lees : zelfbevredigende) intellectuelen.

Wisselwerking

De studentenvertegenwoordigers moeten verantwoording afleggen aan hun achterban.

- Een maandelijke open vergadering met de studenten.
 - In de studententips informatie aan te bieden over de vergaderingen (SoR & RvB), de meningen die er verspreid raken, de successen en mindere successen van het uitgevoerde beleid.
 - Een afzetprocedure voor een verkozen indien deze over de schreef gaat.
- Zo kunnen we de vertegenwoordigers beter beoordelen en al dan niet verder steunen. Nieuwe ideeën vanuit de basis kunnen zo beter aan bod komen (zie infra). Hiervoor dient tijd en geld vrij te komen.

Programmapunten

We kunnen zelf programma-punten uitwerken die we dan aan de

vertegenwoordigers voorleggen. Enkele voorbeelden.

- Wat te doen met het arsenaal?
- Veranderen en/of aanpassen van de studies, van de examenregelingen, etc.
- Uitbouw echte sociale voorzieningen en geen klantenlokkerij (= sociale voorzieningen enkel gericht op eerste kanners)

Verkiezingsreglement

De verkiezingen verliepen dit jaar niet echt ideaal : overplakkingen, agressieve campagnevoering t.e.m. in de stembokjes, kiezers die verworden tot stemvee door massale ronselingen, ... Zodoende heeft het verkozen worden nog maar weinig te maken met programmapunten of met capaciteiten. het verkiezingsreglement zou daarom aangepast moeten worden.

- Beperking budget of volledig gedragen door de VUB zelf.
- Geen campagne aan de stembokjes.
- De verdeling van de zetels a.d.h.v. stemmen wijzigen door bvb. lijststemmen in te voeren.
- Budgettering en organisatie van verkiezingsdebatten door externen. Deze mensen verzorgen tevens de reclame.
- Plakreglement uitwerken i.s.m. het BSG.

Het verkiezingsreglement moet in dienst staan van de studenten zodat deze 'objectieve' informatie kan bekomen. Daarom is het heel belangrijk dat elke kandidaat zijn zegje kan doen en daar evenveel ruimte voor krijgt.

Salami

SJW-AGENDA

- 28/11 Marxistische basisvorming over feminisme
- 04/12 Solidariteitsmeeing met de Zapatisten
- 12/12 Marxistische basisvorming over postmodernisme

Als je geïnteresseerd bent in de basisvorming willen wij je vragen je hiervoor in te schrijven. Dit is om praktische redenen, want bij elk thema hoort een aantal (meer) theoretische teksten die we op voorhand ter begeleiding bezorgen. Inschrijven kan steeds aan de 2-wekelijkse stand in het cafetaria.

lezers

Wij hebben ons best gedaan ...

en de kiezer heeft beslist...

Sommigen onder jullie zullen wellicht tevreden zijn. De verkiezing voor de Sociale Raad (SoR) en de Raad van Bestuur (RvB) zijn voorbij. 't Is gedaan met jullie vriendelijk te vragen of jullie al zijn gaan stemmen. We gaan jullie niet meer lastig vallen, noch met papier, noch met woorden. Sommigen zouden echter levenslang moeten lastig gevallen worden met de vraag of ze al gaan stemmen zijn. Het valt op hoeveel mensen je tegenkomt met een gezicht van 't kan mij geen bal schelen. Anderen komen er nog openlijk voor uit dat ze "daar niet aan mee doen". Die mensen moeten toch eens ernstig beginnen nadenken over wat ze hier doen. Als universiteitsstudenten al zeggen dat het hen niet kan schelen, waar gaat het dan naar toe met onze democratie? Men kan dit jaar immers niet zeggen dat men geen keuze had. Er was keuze!

Een brede waaler

De keuze die de kiezer had, heeft een zeer positief gevolg gehad. De quorums werden op iedere faculteit bereikt, met het gevolg dat elke faculteit nu eindelijk vertegenwoordigd is in de Raad van Bestuur (RvB).

Het feit dat er keuze was, was het logisch gevolg van de oppositie die was opgedoken tegen het vorige 'beleid'. Men kan niet eeuwig een 'beleid' blijven voeren zonder de achterban te raadplegen. Vooral op het gebied van de Sociale Raad is gebleken dat die kritiek terecht was. Twee (nvdr. één!) van de zes verkozenen komen van de JA-lijst. Voor de RvB bleken de kandidaten van JA net niet geloofwaardig genoeg over te komen.

Eigen boezem

Over ons eigen resultaat kunnen we eigenlijk best tevreden zijn. Als je als onafhankelijke opkomt tussen

het geweld van twee lijsten, weet je dat je niet de minste kans maakt en dat de laatste plaats reeds gereserveerd is. Dan zijn 354 stemmen nog niet zo slecht. Moesten we nationale politici zijn dan zouden we nog kunnen beweren dat we eigenlijk gewonnen hebben. Iemand die op een lijst staat en vraagt om op zijn lijst te stemmen, ronselt ook stemmen voor de andere mensen op die lijst. Die redenering volgende zouden wij als onafhankelijken niet beschaamd hoeven te zijn als we een zesde haalden van de stemmen van de mensen op een lijst. Als U zelf kunt rekenen, ziet U dat we veel meer gehaald hebben... (nvdr. Sorry, we zijn effe niet mee?????)

... Aangezien het hier echter niet over nationale verkiezingen gaat is het bovenstaande van geen enkel belang. Veel belangrijker is dat er in de SoR nu mensen zitten van twee lijsten, wat het beleid hopelijk ten goede zal komen. Laat ons hopen dat de mensen van JA niet alleen 'vakbondje' willen spelen, maar

samen met De Lijst actief werken aan een meer open beleid met meer (weliswaar realistische) sociale accenten. Laat ons vooral hopen dat de mensen van De Lijst nu door hebben dat ze ook nu en dan eens de mensen moeten laten weten wat ze aan het doen zijn en dat ze misschien zelfs hun opinie moeten vragen. Ondanks het feit - we spreken uit en ervaring - dat dit heel moeilijk is.

De afrekening

Tot slot nog even dit. Dat sommigen die opkwamen voor De Lijst mij niet moesten hebben op hun lijst omdat ze nog een rekening moesten vereffenen van verleden jaar. En dit omdat ik bureaucratistische principes nog altijd ondergeschikt vind aan andere principes (die zij toch ook ondertekend hebben, n'est-ce pas?). Ook misschien omdat ik niet genoeg kan 'gatlikken' en bijgevolg teveel kritiek geef, kan ik ergens wel begrijpen (alhoewel...). Aangezien ik dat zelf allerminst leuk vond, ben ik dan maar uit pure frustratie mijn onafhankelijke kandidatuur gaan indienen. Dat ze dan nadien zo arrogant waren om 'debatten' te organiseren zonder mij dit te melden vind ik beneden alle niveau. Als je met dergelijke promotieteams met T-shirts en andere gadgets de kiezer kunt overvallen, waarom dan schrik hebben van een enkeling? Of was het gewoon onbeschoftheid? Even onbeschoft was het dat op één nacht alomtegenwoordig affiches verdeden die we een uur voordien geplakt hadden. Wie zich daar mee bezig heeft gehouden kan mij nu eigenlijk niets meer schelen. 't is wat dat het wel opviel dat er niet één affische de nacht overleefd had. Een mens zou zich op den duur beginnen afvragen waarmee we bezig zijn... Soit 't is voorbij en laten we hopen dat iedereen terug kan samenwerken om tot een nog democratischere instelling te komen met een betere en luider klinkende studenteninspraak (nvdr. Amen).

Peter Degroote

SJW, WAT IS DAT EIGENLIJK?

(vrij naar wijlen H. Van Impe)

SJW (Socialistische Jonge Wacht) is een revolutionaire jongeren-organisatie van scholieren, jonge werklozen en arbeid(st)ers, Belgen en migranten. Wij denken dat het probleem van racisme, fascisme, werkloosheid en milieuvervuiling zijn oorzaken vindt in het type maatschappij waarin wij leven: t.i.z. het KAPITALISME. Als we deze problemen willen bestrijden, moeten we dus het systeem bestrijden dat deze problemen voortbrengt! Het kapitalisme is een economisch systeem waarbij de zucht naar winst voor een kleine minderheid (bankiers, aandeelhouders, bazen, ...) voor krisen en massale werkloosheid (1 miljoen in België) zorgt en de wereld in een stort verandert.

Deze vernietigende logica spruit echter niet voort uit de menselijke natuur. Wat wij willen is een rechtvaardige maatschappij waar de mensen - wat ook hun oorsprong is - zich kunnen ontplooiën in alle vrijheid en solidariteit. Een maatschappij waarin de politiek, de economie, de cultuur, de liefde, ... (kortom het LEVEN) eindelijk menselijk is en beantwoordt aan de echte behoeften van alle mensen.

WEES REALISTISCH, VRAAG HET ONMOGELIJKE!

Om de maatschappij te veranderen volstaan hervormingen niet (men geeft ook geen asperine aan een kankerpatiënt!). Dit systeem moet radicaal omgeworpen worden. Maar hoe? Door revolutie!!

Een revolutie die grondig het sociale, de politiek, de economie en de cultuur omvormt door middel van zelf-organisatie van de mensen in de bedrijven, de wijken, de scholen, ... En dit om een authentiek socialisme in te stellen.

Dit revolutionair socialisme (dat niets te maken heeft met dat van de ex-Oostbloklanden of met dat van de SP!) betekent een maatschappij opbouwen waar men democratisch beslist wat, met welke middelen en met welk doel er geproduceerd wordt. Een maatschappij waar de bedrijven en ondernemingen collectief eigendom worden van de mensen die er werken. Een samenleving bevrijd van de Staat, haar leger en haar oorlogen, van de bazen en hun uitbuiting, van de sociale klassen en hun ongelijkheden, bevrijd van

onderdrukking van de vrouwen en de minderheden, een samenleving waar de mensen in harmonie met elkaar en de natuur zullen leven.

JONGEREN ALLER LANDEN, VERENIG U TEGEN DEZE KLOTEBOEL!

De revolutie zal echter nog niet voor morgen zijn. Eerst moeten de mensen zich overal waar ze leven en werken zelf organiseren en een TEGENMACHT opbouwen tegenover de macht van de economische en politieke dictaturen. Het kapitalisme is onmenselijk: de honger in de Derde Wereld (40.000 kinderen die er dagelijks sterven aan geneesbare ziekten en honger), oorlogen, kinderprostitutie en -arbeid: dit alles is te wijten aan het feit dat dit systeem MONDIAAL is. Daarom kan slechts een internationale revolutie erin slagen het te vernietigen. Daarom is SJW politiek solidair met de IV^{de} Internationale, een revolutionaire beweging die in meer dan 60 landen bestaat! Alle organisaties van deze beweging waartoe wij behoren, strijden voor een gemeenschappelijk doel: de eenheid van de strijd van de volkeren van de wereld om eindelijk deze bloedige pagina van de menselijke geschiedenis, kapitalisme genaamd, om te draaien.

Als je onze ideeën interessant vindt en ze de jouwe benaderen, wel dan: sluit je bij ons aan. Samen staan we sterk(er)!

De studentenvertegen - woordiging demobiliseert

Op woensdag 22 november vonden ongeveer 400 studenten elkaar nabij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor de start van de -zo aangekondigde- 'nationale betoging tegen numerus clausus'. Van het nationale karakter van de betoging was echter niet veel te merken. Het FEF (Fédération des Etudiants Francophones) besliste maandagavond om niet te mobiliseren voor de betoging zodat ze al haar aandacht kon toespitsen op hun acties van donderdag en vrijdag. Enkel de ULB en St-Luv stuurden een delegatie. De communautariserings van het onderwijs, dat enkel als doel had en heeft om de studentenbeweging te verdelen, blijkt nog steeds te werken.

Mobilisatie?

Op de voorbereidende vergaderingen voor de betoging van de universiteitscentrale (orgaan binnen de Vereniging van Vlaamse Studenten dat de Vlaamse universiteiten overkoepelt) bleek reeds duidelijk dat op het vlak van de mobilisatie nog geen enkele universiteit de nodige maatregelen had getroffen om van deze betoging een succes te maken. Ook het BSG liet het volkomen afweten. Maar ja, kunnen we het hen kwalijk nemen? Zij hadden het immers te druk met de naweën van de St.-Vé-toet en de St.-Vé-TD die 'by the way' niet plaatsvond. Ward Bresseleers, ondervoorzitter van het BSG, vroeg zich tijdens de universiteitscentrale af of het huidige standpunt van de studenten tegen numerus clausus nog wel 'realistisch' was. Hoewel Toon Vanagt (ex-voorzitter VVS) deze twijfel onmiddellijk counterde door te stellen dat hij nog geen enkel zinnig argument had gehoord voor de invoering van een numerus clausus, bleek het BSG niet overtuigd van de noodzaak om studenten warm te maken voor deze manifestatie. Blijkbaar is voor het BSG de kous af wanneer zij iemand benoemd hebben tot onderwijs-verantwoordelijke. Studiekring Vrij Onderzoek keek en zag dat het niet goed was. Dinsdagavond 21 november, tijdens een euforische vergadering, besloten zij om in actie te schieten. Gedurende enkele uren werden snode plannen gesmeed. De parkings afsluiten, het brandalarm in werking brengen, een bommelding, het rectoraat bezetten, lidkaarten van het LVSU verkopen, de wagen van de rector opblazen om 'een beetje' aandacht te trekken, de Generaal Jacques blokkeren met enkele omvergeworpen rijkswachterscombi's (de kazerne is niet zo ver), gaan biechten, noodplan Q uitvoeren. Jo De Ro (ondervoorzitter van de Raad van Bestuur) gijzelen en een losgeld eisen van Van Aerschoot (voorzitter van de Raad van Bestuur), molotovcocktails gooien op de citybank (ook niet zo ver), Van Aerschoot gijzelen en een losgeld eisen van de CEPSS (rechtvleugel van de PSC), zich kandidaat stellen voor het ingangsexamen van de rijkswacht en de Stomme van Portici II opvoeren in Aula Roger Van Geen (helemaal niet zo ver) waren slechts enkele van de geopperde ideeën. Maar ook in de Studiekring Vrij Onderzoek heeft het discours van de realo's de gemoeieren reeds grondig aangetast. Ze besloten namelijk tot een meer 'realistische' aanpak. Om nog zoveel mogelijk studenten op de hoogte te stellen van de betoging beslisten ze uiteindelijk om de Aula's en de gebouwen B&C hermetisch af te sluiten. Jammer genoeg bleek 's anderdaags zelfs dit te hoog gegrepen, aangezien het aantal ochtendvogels te beperkt was om de stakingspakketten te bemannen/bevrouwen, zodat noodplan B in werking trad. De Copschop werd in beslag genomen (tegen betaling weliswaar) om met het noodzakelijke agitatie- en indoctrinatie materiaal alle colleges te bestuiven.

Professoren en studenten één strijd?

Vastbesloten om de colleges te onderbreken en zelfs stop te zetten met of zonder goedkeuring van de prof begaven deze moedigen zich op weg. Halte 1: Aula Qc waar Prof. Corluy de toekomstige handelsingenieurs inleidt in de economische wiskunde. "Mogen wij uw les even onderbreken voor een korte mededeling?" Professor Corluy, even uit het lood geslagen door deze inval van 15 studenten die ondertussen al pamfletjes uitdeelden, stamelde: "Be... Be... Bent u van de Solvaykring?" De woordvoerder: "Neen." Zich herpakte zich: "Dan heeft u hier niets te maken! Buiten!" "Maar het is in verband met de betoging." "Kan mij niet schelen. Verlaat mijn lokaal!" De woordvoerder, helemaal niet uit het lood geslagen, keek hem eens diep in de ogen en weigerde zijn bevel op te volgen: "Dan maar zonder uw toestemming. Mensen, deze namiddag om 14 uur vindt de nationale betoging tegen numerus clausus plaats. Wij roepen jullie op..." Verder kwam hij niet. Corluy begon namelijk aan zijn pullover te sleuren: "Heeft u mij niet gehoord?" Een beetje duw- en trekwerk tussen beiden. Onhust over dergelijke gang van zaken dropen deze dapperen af en hoorden ze nog juist de dreigende woorden van Corluy: "U mag er zeker van zijn dat ik klacht indien bij de decaan." Corluy had zijn doel bereikt: het hoort namelijk niet dat de klim van 'toekomstige kaderleden' naar de top van de sociale hiërarchie gestoord wordt door **pletluttige bezigheden** als opkomen voor een democratischer onderwijs. Integendeel, sommigen zouden zich anders wel eens kunnen afvragen waar ze in godsnaam mee bezig zijn. Deze strategie werpt duidelijk zijn vruchten af. Op vraag aan de praeses van de Solvaykring waarom de numerus clausus-spandoeken overplakt werden met oceade-TD affiches antwoordde deze: "De numerus clausus is geen erkende kring." Halte 2: Aula Qd waar Prof. Deschouwer de studenten inleidt in iets wat totaal niet bestaat namelijk de niet-normatieve wetenschappelijke benadering. Deschouwer stond duidelijk tegen zijn goesting zijn woord af en positioneerde zich in de uithoek van de Aula. Het krijt, dat hij met regelmatige tussenpozen de lucht in gooide en weer opving, kon veel meer van zijn belangstelling wegdragen dan de mobilisatieoepspraak die hij nogal onverschillig aanhoorde. Tja, tot wat een niet-normatieve wetenschappelijke benadering allemaal niet leiden kan. Buiten een prof uit de Toegepaste Wetenschappen, die al "Buiten! Buiten!" stond te krijsen nog voor de woordvoerder nog maar de kans had gekregen om iets te zeggen en enkele werkelijk geïnteresseerde profren, verliet de mobilisatie volgens een

dikwijls identiek scenario. Lichtjes tegenpruttelende profren die het zelfs niet nodig achten om hun morele steun te betuigen en studenten die de onverwachte inval misschien wel konden appreciëren maar de oproep tot staken in het geheel niet volgden.

De betoging

De verbazing van de collegeonderbrekers was groot toen toch nog zo'n kleine 150 man om 13u verzamelden aan het station van Etterbeek. Samen met zo'n 80 man uit Jette die we terugvonden aan het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap kan men gezien de korte tijdsperiode van de mobilisatie toch nog van een klein succes spreken. De teleurstelling was echter groot toen bleek dat alle andere universiteiten samen met een groep afzakten van amper dezelfde grootte. Sommige studenten werden aligds door Tim Engels, voorzitter van VVS, die zijn eigen mensen zelfs niet bijeen kon trossen, plots gebrandmerkt met een VVS-armband en alzo 'gepromoveerd' tot de studentenorddienst. De officiële ordendiensten (politie, rijkswacht, BOB, Gerechtelijke Politie, Interpol, Europol, de Staatsveiligheid met haar bijna miljoen tellend 'ledenbestand') die minstens 5000 betogers hadden verwacht, bekeken de bonte verzameling aan het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap en keken uit naar een rustige stadswandeling. Dit was echter gerekend buiten de VUB-delegatie die het kleine aantal betogers wou compenseren door een aantal afwijkingen van het officiële parcours in de hoop dat alzo toch nog de media gehaald werd. Tegenwoordig moeten de studenten, opdat het studentenprotest uit de anonimiteit zou kunnen treden, praktisch de gebouwen van de media zelf gaan bezetten (zoals de franstalige studenten deden met de gebouwen van de RTBF).

Afwijking 1: bezetting van het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap. Tim Engels haastte zich naar de BOB om zich te verontschuldigen voor deze kink in de kabel. Hij stelde, volkomen onterecht trouwens, dat extreem-links verantwoordelijk was voor deze deviatie. Binnen werden de ordendiensten alsmat nerveuzer. "Waar is de verantwoordelijke van deze betoging?" De bezetters, die niet op de hoogte waren van het feit dat Tim Engels aan het verbroederen was met de BOB, antwoordden dat hij waarschijnlijk naar huis was. "Dat is goed. Dan is er officieel geen betoging meer en kunnen we doen wat we willen!" repliceerde de in een uniform gestoken zeepsmoel.

Afwijking 2: bezetting Grote Markt. Na verschillende kat-en-muisspelletjes met de ordendiensten zette de betoging een spurtje in en werd de Grote Markt ingepalmd. Verschillende zwaantjes haalden nu hun foto'stellen boven om kiekjes te schieten van dit ongewenste gezelschap zodat verscheidene dossiers kunnen aangevuld worden. In tegenstelling met de betoging in Luik waar het stadhuis eventjes bezet

werd, vond VVS dat het welletjes was geweest en ontbond ze de betoging. Dit kon de manifestanten echter niet bekoren. En toen de rijkswacht in slagorde aan kwam marcheren om dit zootje ongeregeld, dat het aandurfte om madammen met handtas en Japanners met camera in hun uiterst interessante bezigheden te storen, uiteen te drijven, zetten de betogers een nieuw sprintje in richting PS/SP-gebouw. De ordendiensten hadden dit manoeuvre echter doorzien en stonden de betoging massaal op te wachten.

Afwijking 3: Terwijl iedereen, flikken en studenten, even op adem kon komen aan het SP/PS-vakantieoord, werd de derde sprint voorbereid. Nu werd aan de Brusselse volksbuurt, de Marollen, een bezoekje gebracht. Hier vielen de maskers van 'Uw Buurtvrienden' af. Het repressieapparaat schoot in actie en er werden rake klappen uitgedeeld. Moegestreden werkten de manifestanten nu het officieel parcours af. Aan de Lemoinierlaan werd de ondertussen niet-officiële betoging ontbonden. De BOB pakte na de betoging nog toch nog zo'n kleine groepjes die huiswaarts keerden hardhandig aan. In hun onvermoeibare zoektocht naar informatie voor hun dossiers werd een student met traangas, aangezien hij zich verzette, bewerkt en opgepakt. Om dergelijke toestanden

te vermijden is het nodig dat men de betoging verlaat met niet al te kleine groepjes. Het Actiecomité Onderwijs roept de studenten op die gelijkaardige ervaringen hebben in hun confrontatie met het repressieapparaat om hier meer ruchtbaarheid aan te geven. Deel dit mee aan VO, BSG of De Moeial zodat wij de nodige maatregelen kunnen treffen. De isolatie van het slachtoffer moet in zo'n geval zeker vermeden worden.

13 december

De volgende betoging in Brussel is voorlopig gepland op dertien december. Om van deze betoging een succes te maken moet er vanaf nu gemobiliseerd worden in de middelbare en hogere scholen, de universiteiten, en bij de onderwijsvakbonden. De studenten mogen zich niet laten vangen aan de verdeel-en-heers politiek van de overheid. Besparingen in de onderwijsuitgaven, snoeien in het personeelsbestand, invoeren van toegangsbeperkende maatregelen, fusies van scholen in mastodontinstellingen: het zijn slechts maatregelen die het onderwijs wensen te reduceren tot een wapen in de concurrentiestrijd. Elke opsplitsing van de onderwijsproblematiek kan alleen maar leiden tot schijnoplossingen.

RR

De Moeial geeft u nu reeds een voorsmaakje van wat u binnenkort zult vinden in de poëziebundel van Studiekring Vrij Onderzoek van vinder. Bon appetit.

de doorbraak

Ik heb mensen gekend die zomaar in mijn plaats bepalen wilden

wat ik denken en wat ik voelen mocht

waarin ik moest geloven

waar mijn grenzen zijn waar en wanneer ik fout zat en hoe ik daarvoor boeten zou

waarvoor ik bang moest zijn waar en wanneer ik fout zat en hoe ik daarvoor boeten zou

ik heb zelfs mensen gekend die in mijn plaats dromen wilden

maar nu ken ik alleen nog mensen

die me zomaar nemen zoals ik zomaar ben zoals ik dat zomaar doe met hen...

cyriel vandeckerckhove, uit: "een beetje columbus..."

Ter herinnering voor de geïnteresseerden. "VUB-dichters" deponeer maximum drie gedichten, eventueel onder pseudoniem, in de VO brievenbus (V), of in de witte dozen aan de kiosk of in de bibliotheek. De deadline is 15 december 1995.

En nu hoort u het ook eens van dezelfde

(vervolg van pagina 1)

methode, maar ze biedt in ieder geval meer garanties om pientere geesten te creëren dan die instant-made 'multiple-choice'-methodes die zelden ingevoerd worden vanuit een visie op het 'selecteren' van bepaalde types studenten maar om loutere redenen van tijdsinstinct: de prof kon en kan de afname en de verbetering van de examens doorschuiven naar zijn assistent.

c) Welk plezier beleven we daar als VUB-medewerkers aan? Dat het VUB-personeel hard moet werken vind ik niet erg, maar we moeten ook opkomen voor het recht om daar plezier aan te beleven, zowel ZAP, AAP als ATP. Voor het ogenblik heerst in ons VUB-keizer eerder de ongeschreven norm dat je moet 'afzien' als een coureur die de 'Alpe d'Huez' beklimt. Nieuwe medewerkers krijgen te vaak te horen: 'Wij hebben dat ook allemaal moeten doorstaan!'. Elke job van rector tot kuis-m/vr zou moeten gebaseerd zijn op het recht om daar plezier en levensvoldoening aan te beleven. Op dit principe is de arbeidsverdeling aan de VUB (en onverdeling, want in veel te veel dossiers is er een overloze overlappende van besluitvormingsorganen) zeker niet gebaseerd.

DM: Hebt u de Tuin van Akademos gelezen?

ER: Niet volledig, uit tijdsgebrek uiteraard. Laat me zeggen dat ik weinig bedenkingen heb bij wat er in het boek staat. Ik ben eerder bekommerd om zekere dingen die er niet in staan. Ik vind dat de geschiedenis van de generaties studenten, assistenten, ATP, de teloorgang van het syndicalisme onder het wetenschappelijk personeel, enfin, al dat soort dingen nauwelijks aan bod komen.

DM: Zou U het een PR-boek durven noemen in plaats van een 'wetenschappelijk werk'?

ER: Och, over die aspecten zoals het al dan niet gebruiken van de dossiers van ere-rector Gerlo kan ik mij niet uitspreken. Ik ben geen

"Waarom moeten wij in onze heilige VUB-teksten voortdurend realiteit en PR vermengen?"

historicus en ik weet niet wat in de geschiedwetenschap de limieten zijn van aanvaardbare of onaanvaardbare methodologieën. Wat ik essentieel vind, is dat de 'Tuin' zoals ook gebeurde bij de viering van 10 jaar en 20 jaar VUB zich weer beperkt tot een *terugblik*, een achteruitkijken op 25 jaar VUB. Waarbij de VUB dan omzeggens alleen in haar glorieus verleden wordt opgediend. De Tuin van Akademos' kijkt achterom, omdat er inderdaad vooruit zo weinig te zien is. Men vergenoegt zich in wat voorbij is, maar wat aan de orde van de dag is aan de VUB voor het ogenblik, dat is haar toekomst. En het blijkt zeer moeilijk om aan de VUB een toekomstgerichte 'huisstijl' te creëren. (Alleen al het gebruik van het woord 'huisstijl' wijst op een vorm van conservatisme en gehechtheid aan het verleden. Maar kom.) Een toekomstgerichte 'leef- en werk-

cultuur' binnen de VUB behelst meer dan het schrijven van enkele verankeringsnota's al horen die daar wel bij. Het gaat om een sfeer, een mentaliteit, een manier van met elkaar en met 'dossiers' om te gaan. Een 'nota' of 'reglement' is een tijdelijk gebeuren: een cultuur (en een revolutie) is altijd permanent.

DM: Insinueert U dat 'men' zich verschuilt achter het glorieuze verleden om de actuele problemen te verdoezelen?

ER: Dat vind ik wel wat overdreven uitgedrukt. Laat mij zeggen dat ik hvb. nogal wantrouwig sta tegenover beweringen dat het AZ-ziekenhuis het beste ziekenhuis is in Brussel. Ik weet in godsnaam niet waarom wij absoluut het beste ziekenhuis zouden moeten zijn: het AZ is gewoon een goed ziekenhuis, met troeven zoals andere Brusselse ziekenhuizen ook hun troeven hebben. Maghreb-migranten met problemen van geestelijke gezondheid stuur ik hoe dan ook naar St-Pieters want daar werken mensen die iets afweten van de wijze waarop in de Maghreb zelf psychische patiënten en hun familiale omgeving met elkaar en met de dzijns omgaan als onderdeel van een 'genezingsproces'. En wat me helemaal aberrant lijkt en moedeloos maakt is wanneer ik sommige VUB-personaliteiten en -personen hoor beweren dat het AZ-ziekenhuis superieur zou zijn omdat het *vrijzinnig* is. Ik kan me een katholiek ziekenhuis voorstellen en een openbaar ziekenhuis, maar van een *vrijzinnig* ziekenhuis heb ik nog nooit gehoord. Vrijzinnigheid (ik gebruik in principe altijd het woord *vrijgeestigheid*) is geen antipode van het katholicisme als Vlaamse sociale realiteit. Vrijgeestigheid is de antipode van het christianisme als filosofie en mens- en maatschappijvisie (en dat valt zeker niet 100% samen met katholicisme gedefinieerd in termen van aartsbisdommen, Caritas Catholica en het Davidsfonds). Wel, dan schrijft men in het 'sociaal verankeringsrapport' dat iedereen in het *vrijzinnig* AZ-Jette terecht kan: het zou maar vreemd zijn dat een joodse, katholieke of moslim blindedarm niet geopereerd zou worden. Een ziekenhuis is een ziekenhuis, basta. Wij zijn niet beter noch slechter dan de rest van de mensheid. Het staat mooi te stellen dat de VUB superieur is qua onafhankelijk en zelfreflexief kritisch denken, maar tegekijktijd heerst hier net als elders in complexe en paradoxale organisaties dat konklikkerij en schijnheiligheid (Ok naast inzet, prestatievermogen, etc.) *lonend* zijn. Iedereen die hier langer dan één jaar werkt weet dat. Ik ben bang dat die neiging om onszelf als paradijs op aarde voor te stellen zich op termijn tegen ons zal keren omdat ze ons belet te kijken naar onszelf zoals we werkelijk zijn. En het is met die werkelijke VUB waar we moeten mee voortleven: het is vanuit de onbevangen erkenning van onze eigen werkelijkheid dat er mogelijkheden zullen zijn om onze leefbaarheid te vrijwaren.

Waarom moeten wij ophemelen wat niet opgehemeld moet worden? Waarom moeten wij in onze heilige VUB-teksten voortdurend realiteit en public relations vermengen? Wij moeten toch niet vervallen in een soort neo-darwinisme dat de

vrijzinnigen een superieur ras zouden zijn of zouden moeten zijn. Ik herhaal het: een overdreven manie om de vrijzinnigheid tot superhumaniteit te verklaren zal ons m.i. wel eens bijzonder zuur kunnen opbreken. Trouwens geen kat aan de VUB weet nog wat er met vrijzinnigheid wordt bedoeld. En U weet, u kent me genoeg, dat ik dit zeker niet zeg om de 'christenen' te verdedigen. Ik ben principieel anti-christen. Christenen zijn voor mij in essentie nog altijd anti-socialisten (in de zin van het politiek-economisch creëren van een materieel draagvlak dat de 'lagere klassen' toelaat zich een 'verrijkende' levensstijl aan te kweken), anti-liberaal (in de zin van het recht op een persoonlijk gekozen emancipatievrijheid) en reactionair, hoe sociaal bewogen ze zich ook mogen opstellen (de bisschoppen weten wel waarom ze gemeentelijk stemrecht vragen voor migranten). Evangelische waarden (solidariteit inbegrepen), gedoe van de Goede Samaritaan en Franciscus van Assisi toestanden wantrouwen ik radicaal (omdat ik, al ben ik geen historicus, toch wel wat van geschiedenis ken). Het probleem is niet dat er zoiets als postmoderniteit

"Vrijzinnigheid is geen antipode van het katholicisme als Vlaamse sociale realiteit maar wel de antipode van het christianisme als filosofie en mens- en maatschappijvisie"

is (zoals zoveel VUB 'linksen' en 'progressieven' met weliswaar niet altijd ongegronde argumenten hoog willen houden). Het probleem is dat Vlaanderen nog altijd een *pre-modern* land is gebleven.

DM: U ergert zich nogal aan een soort *verheven vrijzinnigheid*.

ER: Ja. Ik erger me daar tomeloos aan. Meer dan goed voor me is. Ik ben eigenlijk tegen een te sterke hand tussen de VUB en de zogenaamde georganiseerde vrijzinnigheid. Een te sterke hand kan juist ondermijnen wat de VUB beweert te zijn: een Tuin van Akademos, een gemeenschap van ONAFHANKELIJKE GEESTEN. Waar nadenken en vooral vooruitdenken een bron van arbeidsvreugde zijn voor iedereen, van student tot ATP, de ganse werkdag door.

DM: Maar de 'sociale verankeringsnota' neemt toch een paar duidelijke opties, zoals 'open vrijzinnigheid', 'progressief'.

ER: Eigenlijk ben ik blij dat de nota tot dat soort betekenisloosheden beperkt blijft. Want wat zou u willen? Dat er zoiets als een *gesloten* vrijzinnigheid zou worden gepropageerd? Open vrijzinnigheid, open naar wie? Ik ben geen lid van de Loge, maar bedoelt men met 'open vrijzinnigheid' dat men de 'loge' coalitie socialisme/liberalisme verlaat? Ik vraag het maar want ik begrijp de gebruikte terminologie van de verankeringsnota niet. De enige 'gesloten' vrijzinnigheid die

ik mij kan voorstellen is precies de Loge. Wel als 'open vrijzinnigheid' betekend dat het onderkennen van het Vrij Onderzoek kan ingeruild worden tegen het lidmaatschap van het zg. progressieve en voor 'solidariteit' staande ACW en Christenen voor het Socialisme allerhande, dan ben ik zonder vrijzetselaar te zijn honderd procent pro klassieke Loge. Want ik vind als socialist en als vrijgeestige, dat die alliantie met het pseudo-Vaticaan riskanter zal blijken te zijn dan de 'geslotenheid' van de Loge. Probleem met de 'verankeringsnota' (als tekst/richtlijn i.p.v. permanente discussiecultuur) is bovendien: in welke omstandigheden en door wie zal die verankeringsnota gebruikt worden om beleidsbeslissingen te trancheren? Wat is haar functie? Niemand die het weet. Ik in ieder geval niet.

DM: U vindt de nota dus zonder meer inhoudsloos?

ER: Enfin, inhoudsloos voor het plebs, want natuurlijk zijn we (volgens de nota) 'progressief'. 'Progressief', dus dat lijkt positief. Maar men zegt niet wat progressief is en vooral niet wie *niet* progressief is. En misschien is het allemaal maar best zo. Stel U voor dat men zou schrijven: tot de VUB behoort alleen wie SP'er is. ACW'er is of behoort tot de zg. sociaal-liberalen (Annie Neyts/De Croo strekking). Ja, dat zou pas interne terreur zijn. Dan val je daar als 'onafhankelijke geest', als 'vrijdenker' buiten en zijn je dagen aan de VUB geteld. Maar moet men twintig mensen aan het werk stellen om een nota te produceren dat wij een 'progressieve universiteit' zijn? Dat je ook als katholiek je blindedarm kwijt kan op het AZ?

DM: Maar waarom steekt men dan zoveel tijd in het produceren van inhoudsloze nota's?

ER: Mijn grootmoeder wist alles, maar die is jammer genoeg dood. Ik denk dat die verankeringsnota's een *politiek signaal naar de buitenwereld* is, die niets meer te maken heeft met de organisatie van het onderzoek en het onderwijs aan de VUB, maar een signaal aan de CVP dat wij eigenlijk niet *echt* vrijdenkend of vrijgeestig zijn, dat wij zoals hen 'mensen van goede wil' zijn die 'onze naaste beminnen zoals onszelf'. Ik heb er niets tegen dat omtrent het al of niet uitzenden van zo'n signaal nagedacht en gedisussieerd kan worden, maar nu heb ik de indruk dat dit verdoezeld wordt in een 'verankeringsnota'. Nu, ik herhaal dat dit idee van een signaal naar de CVP een persoonlijke mening mijnentwege is, ik kan er totaal naast zijn en het zal zeker niet de intentie zijn geweest van elkeen die aan de verankeringsnota heeft meegewerkt. Jullie weten beter dan ik dat de VUB voor het ogenblik weinig politieke vrienden heeft. Noch Verhofstadt noch Frank Vandebroucke gingen voor ons door het vuur. Tobbac is meer begaan met de KUL, dan met de VUB. Nu dreigt m.i. de VUB zich op den duur in Vlaanderen te gaan profileren als de universiteit van de progressieve christenen, een universiteit dus waar godbelasterende bohémieën (kortom, zelfs Einstein en Rimbaud, u weet wel die voorganger van Magritte) eigenlijk wat in de weg zouden lopen. De VUB riskert in

mijn ogen op termijn een Christianistische Universiteit te worden, de tegenhanger van de 'katholieke' KUL. Ik vind dat de VUB heidens moet blijven, paganistisch, zoals de studenten, naar ik meen, haar overligens beleven.

"Waar zijn wij in godsnaam mee bezig op de VUB?"

DM: Hoe verklaart U die evolutie?

ER: Geldgebrek, zo simpel is dat. Ons geld komt van Vlaanderen, van de CVP. En zo dreigt er op den duur een VUB te groeien met veel zgn. 'democratische' besluitvormingsstructuren, maar waar noch besluitvorming mogelijk is, noch protest tegen besluitvorming. Dat ligt niet aan de personen en mijn analyse is zeker geen aanval op de huidige Rector, op haar voorgangers of op de Voorzitter van de Raad van Beheer of wie dan ook. Dus:

a) de 'democratie' leidt ertoe dat iedereen in de pap te brokken heeft, waarvan wij eigenlijk niet weet wie die 'pap' te eten zal krijgen; de macht wordt zo diffuus en intransparant dat je ook nergens je ongenoegen kwijt kan:

b) het intern management zit zo in elkaar dat elke VUB-'manager' (academisch én administratief, van diensthoofd tot de Rector zelf) weet dat zijn/haar beslissing altijd op een andere plaats of op hoger echelon kan ongedaan worden gemaakt. Resultaat: a) totale demotivering én van het top-kader én van het uitvoerend personeel dat ook wel zo verstandig is om te weten hoe de zaken hier lopen; b) elkaar in de wielen rijden als enige bron van arbeidsvreugde.

DM: Voorbeelden graag!

ER: Daarvoor moet je terugkomen na middemacht (als ik niet meer weet wat ik zeg en jullie vergeten wat je gehoord hebt). Nee, ik wil niemand nodeloos kwetsen omdat, zoals ik zei, ik de mensen niet verantwoordelijk acht, maar de *beleidsrelaties* tussen deze mensen. En ik bega zelf ook beroepsfouten aan de VUB, dus wie ben ik om met stenen te gaan gooien? Maar een meer algemeen voorbeeld is de totale demotivering en het gevoel van onmogelijkheid om iets te veranderen: de studenten klagen én over de zwaarte van hun curriculum én over het feit dat ze veel vakken, die ze moeten volgen niet in verband kunnen brengen met de richting die ze gekozen hebben. Onbespreekbaar. Tegelijk klagen de docenten over hetzelfde: teveel uren les, geen tijd om zinnige dingen te doen en zo goed uitkomt voor diegenen die tot geen zinnige dingen, in staat zijn natuurlijk).

Alle profanen die hier gehoopt hebben aan een onderzoek te doen en zo de VUB uitstraling te geven, moeten vaststellen dat de VUB-structuren hun regelmatig onbeholpzaam zijn. En deze klachten van collega's, studenten, ATP, hoor ik nu al 25 jaar lang. Ik heb ons VUB'ers vrij weinig gebruik zien maken van onze Tuin van Akademos om er als 'geleerden' onbaatzuchtig over de 'aard der dingen' en gedachten te wisselen. Elke interdisciplinaire samenwerking in deze Tuin die ik aan de VUB heb meegemaakt, eindigde altijd op een

klaagzang. Wat is er van het elan van 'Einstein meets Magritte' overgebleven? Iets ja, maar het had veel meer kunnen zijn. Het ergste is dat iedereen weet dat alle anderen ook ontevreden zijn en toch gebeurt er niets. Terwijl men zit te discussiëren over punten en komma's in de Sociale Verankeringsnota's, moeten er binnen de vijf jaar door voortijdige pensionering 50 ATP-jobs worden geschrapt, zullen vermoedelijk de helft van de op emeritaat (pensioen) gaande profen niet vervangen worden, enz. In die zin ben ik geen 'vragende partij' meer omtrent nota's over 'sociale verandering' en 'extrem rechts'. Ik kan discussies over die onderwerpen even zinvol met jullie voeren rond zes uur in het KK. Of in de les.

DM: Genoeg geklaagd. Is de VUB te redden?

ER: Uiteindelijk voorspelden in 1980 reeds een aantal mensen aan de VUB waar ik toen als assistentie naar op keek, dat het slecht ging aflopen met de VUB. Dat was de tijd toen het zichtbaar werd dat de doorstroming van met grootste onderscheiding gedoctoreerde assistenten naar een vaste benoeming niet meer mogelijk was. Ik denk dat ik toen reeds twee zaken heb geleerd, waar ik nu meer dan toen ten volle achter sta. Het eerste is dat de VUB een *Brusselse Universiteit* is, dat onze toekomst ligt in samenwerkingsverband met 'Brussel'. Brussel niet als stadshuis, maar Brussel als een gemeenschap en een gewest met enorme potentialiteiten, zeker voor academische instellingen als de VUB. Wij wisten dat Vlaanderen ons zou ringeloren, niet omdat wij vrijzinnig waren maar omdat we er één teveel waren. Vlaanderen heeft ons tot nu toe op het AZ na, weinig kado's gedaan. 'Brussel' hebben we nooit uitgeprobeerd. Ik heb de vorige rector nog per brief gevraagd de Brusselse Gewestregering op de jaarlijkse academische opening uit te nodigen. Ook dit jaar is m.i. Brussels minister-president Charles Picqué niet uitgenodigd. De burgemeesters van Elsene, Etterbeek en Oudergem (deze laatste een zekere Didier Gosuin, FDF'er maar helemaal niet anti-Vlaams of anti-VUB, maar wel ook gewestminister), zijn m.i. evenmin uitgenodigd. Waarom kiest de VUB tegen Brussel en doet ze mee aan dat dat Vlaams-Brabants provinciaal gebied dat haar verplicht katholiek te zijn dan de paus?

DM: Maar de FDF-burgemeester van Oudergem zal toch niet het reddingsplan van de VUB uit zijn hoed toveren?

ER: Natuurlijk niet. Maar dit is punt 1: de verankering (om dat irriterend wordend woord nog maar eens te gebruiken) naar Brussel toe, die overigens de verankering naar Vlaanderen en de Europese en internationale gemeenschap niet uitsloot of uitsluit. Dit is het juist: de VUB stelt zich nog altijd veel te anti-Brussels op, zeker in een politieke constellatie in Brussel die hoegenaamd niet anti-Vlaams meer is. Het FDF-tijdperk in Brussel is al jaren voorbij en het politiek klimaat in Vlaanderen is er niet pro-VUB'er op geworden. Het doet mij wel diepe pijn in de 'Tuin van Akademos' mezelf als lid van de VUB-studentengemeenschap uit de jaren 1968-1972 enigzins opgevoerd te zien worden als een flamingant, als een deel van de *Vlaamse Beweging*. Ik schaam mij daar diep voor. Want wij kwamen niet aan de VUB studeren omdat ze Vlaamsvoelend was. En ik heb gans mijn generatie ook als dusdanig ervaren. Wij waren niet begaan met vervlaamsing maar met *democratisering*. Ik herinner mij als

student niet ooit één discussie te hebben meegemaakt over het 'Vlaams' karakter van de VUB. Mel '68 aan de ULB-VUB was geen 'Leuven Vlaams' gedoe van Paul Goossens die zgn. tegen het kapitalisme waren maar in de praktijk alleen tegen de Société Générale, en niet tegen de Kredietbank of de Bank Van Roeselaere en Omstreken. Ik heb tussen oktober '68 en '73 (toen ik zelf student was) op de campus van de ULB geen enkele studentenbetoging meegemaakt die vroeg om een *Vlaamse VUB*: ik heb er wel meegemaakt omtrent de dokwerker-staking in A'pen, tegen het bijwonen van Koning Boudewijn van een zitting van de Raad van Beheer, tegen het Griekse Kolonels-regime (een gevecht van een volle week tegen de rijkswacht die de studentenhome belegerde; waar met traangasgranatageweren op de personen zelf werd gemikt en waar anderzijds vanuit de bovenetages van de Square G potten H₂SO₄ en HCl naar chargerende rijkswachters werden gekeild), de Limburgse Mijnerwerkers-staking, enz. Er zullen ongetwijfeld wel pro-Vlaamse betoginkjes geweest zijn, maar ze kregen zeker geen 200 man bij elkaar. Alle evenementen die de Vlaamse VUB'ers hebben beroerd sinds 1930 vormen zo maar geen *fil rouge* die culmineert in de oprichting van een autonome VUB in het begin

"Mei '68 aan de ULB-VUB was geen 'Leuven Vlaams' gedoe van Paul Goossens die zgn. tegen het kapitalisme waren maar in de praktijk alleen tegen de Société Générale, en niet tegen de Kredietbank of de Bank Van Roeselare en Omstreken"

van de jaren '70. Wat ons als studenten in 1970 interesseerde was: a) samenleven met een vriend(in) want dat was toen echt 'progressief' (zeker als je dat aan je kleinburgerlijke ouders kon gaan vertellen); b) lullen over politiek ('democratisering', 'Vietnam', 'revolutie' het redden van Salvador Alende in Chili en andere Guevarismen). Bedoeld of onbedoeld geboekstaafd worden als een onderdeel van de Vlaamse Beweging krenkt mij nu diep, temeer daar ik zonder de generositeit van de Sociale Dienst van de Franstalige ULB, nooit mijn studies als *Vlaamse student* had kunnen voltooien. Ik weet dat ik, indien ik nu anno 1995 in dezelfde sociale condities mijn studies aan de VUB zou moeten aanvatten, ik het nooit zou halen. OK, de tijden zijn veranderd, maar sorry, voor deze persoonlijke noot, maar ze mag toch wel eens gezegd worden. De ULB was zeer gul voor ons Vlaamse studenten die in serieuze sociale moeilijkheden zaten, en ze vroeg ons daarvoor geen enkele onderdanigheid op welk vlak dan ook in de plaats. Ik veracht 'helden' en 'martelaren', maar als de VUB dan toch bepaalde figuren in borstbeelden wil vereeuwigen dan moet ze haar helden en martelaren niet zoeken in flaminganten en trawanten van welke Vlaamse Beweging ook. Onze martelaren waren wat ik daarnet noemde 'onafhankelijke geesten', en dat is ook de enige zin die ik aan het woord vrijzinnigheid kan geven. Vrij van

zinnen en geest te zijn, en daarna niets (noch Vlaming noch Hottentotter. Maar ik dwaal af.

DM: U dwaalt inderdaad af, want u had nog een punt 2 voorzien.

ER: Punt 2? O ja, natuurlijk. Dat is wat wij toen ook, in 1982 dus toen de sociale sfeer begon te verslechteren, beseften dat de VUB een *onderzoeksuniversiteit* moest worden. Aan de ene kant omwille van het VUB-feit zelf een universiteit te zijn. Maar aan de andere kant om ons te onttrekken aan de politieke grilligheden van de Belgische en Vlaamse constellatie. Wij gingen uit van het principe dat de VUB in de eerste plaats onderzoek moest doen om op basis daarvan *zinvol* onderwijs aan te bieden aan de studenten. Ik vind dat dit nog altijd het basisprincipe moet zijn en veel van mijn collega's, vooral diegenen die hier intellectueel inhoudelijks iets te vertellen hebben, zijn het daar grosso modo mee eens. Om de twee genoemde redenen: a) het levert arbeidsvreugde omdat het overeen-stemt met wat de essentie is van 'werken en studeren aan een universiteit'; b) het maakt ons (gedeeltelijk) financieel onafhankelijk van provinciale politieke machten. En er is natuurlijk een derde reden: wie onderzoek doet, heeft aan studenten iets te vertellen dat ze nergens anders kunnen vinden. Wel U weet dat de zaken aan de VUB momenteel totaal anders verlopen. Het principe is: via PR-technieken en aanverwanten (waar de KUL en RUG toch minstens even goed in zijn dan wij) zoveel mogelijk studenten aantrekken die geld opleveren van de 'provinciale' politieke overheid, zodat we dan ook een beetje aan onderzoek kunnen doen. Gevolg: alje studenten kunnen in zeer veel gevallen beter kranten en tijdschriften lezen want die zijn dikwijls meer op de hoogte van nieuwe ontwikkelingen dan de prof met zijn tekstboek; bide profen die aan serieuze onderzoek willen doen, worden (ik moet wel zeggen dat dit de laatste vijf a tien jaar aardig verbeterd is) er soms van verdacht zich in de belangstelling te plaatsen om op die manier decaan of sjetentak te willen worden; in ieder geval hun onderzoeksbelangstelling werd dikwijls 'verdacht' gemaakt. Macro-gevolg: allerlei soorten mensen voelen zich geroepen om rector, vice-rector, hoofd van Commissie X of Y te worden: geen slechte zaak, maar deze machtsfiguren wantrouwen elkaar - door het feit dat hun bevoegdheden niet afgebakend zijn lopen ze elkaar nodeloos in de weg. Godgeklagd dus.

DM: Als we uw redenering volgen, dan zal een soort lezer U ervan verdenken 'iets op het oog te hebben'.

ER: Och, ook daar zal ik na middernacht geen geheim van maken. U weet wel welke bescheiden opdracht ik graag door de VUB toegewezen zou willen krijgen.

DM: We moeten afronden, de cassette is trouwens al stilgevallen. 1 vraag nog: naar het schijnt bent U er ooit in geslaagd in het bestek van 2 jaar tijd twee maal identiek dezelfde bijdrage in een VUB-publicatie te laten verschijnen.

ER: Och, als het dat maar is. Er is ooit nog een vrouw in mijn leven geweest die me zei: 'Dat is ook niet de eerste keer dat ik met u vrij'. Uiteraard, voor mij, onschuldige, is alles in het leven de eerste keer. Een doordenker misschien voor de verankeraars: het verband tussen vrijzinnigheid en (kinderlijke) onschuld.

DM: OK, tot straks na middernacht.

ZWARTER DAN ZWART

De deur van het ouderlijk huis valt achter me dicht. Ik strompel de hoek om en wordt aangekeken door twee bloeddorlopen ogen. Aan de tramhalte wordt ik opgewacht door een anorexia-patiënte; vier haltes verder reikt een geperforeerde arm zich aan; halverwege de tramroute lacht een geelgeblakerde mond me toe; buiten het station ten slotte kijk ik recht op een clearasilbek. De slappe lul heb ik -gelukkig- nog niet moeten begroeten.

Wie zijn al die stumpers? Druggebruikers. Dit leert de campagne "Drugs gebruiken je" me. Goed, maar hoe komt het dan dat het voltallige stadsmeubilair en één op vijf reclameborden gebruikt wordt om junkies te afficeren?

Campagne op komst

De lezers van De Morgen kwamen al in contact met deze wansmakelijke beelden. De campagne *Drugs gebruiken je* ontsiert immers al een tijdje DeMix, het jongerenblaadje van bovenvernoemde krant. Ze werd eigenlijk opgestart als een opdracht voor de gemeente Lummen, die ze wou gebruiken om plaatselijke jongerencafés en andere ontmoetingsplaatsen mee op te smukken. Te aggressief bevonden door de dorpspolitici werd ze dan maar aan DeMix voorgesteld. De redactie viel als een baksteen voor de welgevonden slogans, de allesomhullende foto's en artistieke lay out. Een klein half jaar nadat de je-eelust-ontnemende beelden in de gazet terecht kwamen zijn ze nu ook op twintig vierkante meter te aanschouwen. Een aantal affichage-bedrijven en reclameregies zijn gearmeerd door deze campagne met als gevolg dat het hek volledig van de dam is.

Zeer binnenkort kan je gratis postkaarten vinden in bijna alle cafés met de zich in ontbinding bevindende schoonheden. Misschien iets voor de kerst- en andere wensen? Ook in de bioscoop kom je aan je trekken. Alvorens je je een doos ijspralines aanschaf wordt je getraakteerd op een rottend gebit of een met kloven en puisten bezaaid aangezicht. Smakelijk. Met weldoordachte slogans als *Hoe meer poeder ze gebruikt, hoe meer poeder ze nodig heeft* maken de ontwerpers (Mick Traen, Frits Standaert & Gino Campens) misschien kans op een Effi of iets dergelijks, maar bereiken ze ook het gewenste publiek? En wat is de uiteindelijke bedoeling van de campagne?

Slogans gebruik je niet

Wat is de bedoeling van heel deze hetze? Volgens Mick Traen was het de bedoeling "op een compromisloze en realistische manier de fysieke gevolgen van overmatig druggebruik te tonen" (zie DM 16/11). Welke is de doelgroep van de campagne? "De potentiële druggebruikers, die categorie van jongeren die zich wel bewust zijn van de gevaren van drugsmisbruik maar onder sociale en psychologische druk dan toch maar gebruiken.". aldus de schrijver van het artikel in De Morgen. Hier slagen de campagne-ontwerpers volgens mij de bal volledig mis. Het compromisloze karakter van de beelden is te betreuren. Dat shocktherapie als manier van voorlichting weinig opbrengt is iets waarover hulpinstanties het al lang eens zijn. 'Vermanende vingers roepen middenvingers op' kan je concluderen uit de wetenschappelijke literatuur. Realistische foto's? Misschien wel in wat ze voorstellen,

doch niet in wie ze voorstellen. Ik heb het zes weken stage achter de rug in een dagcentrum voor drugsverslaafden in het Antwerpse maar ik heb daar nooit zulke griezels gezien. Druggebruik kan wel leiden tot lichamelijke kwalen, maar leidt vooral tot psychische problemen. Een onaangenaam gevolg van die 'Realbilder' zou zulke griezels zijn dat ieder wiens gebit er niet verzorgd uit ziet, wie uitslag heeft bij het scheren of wat aan de magere kant is het label druggebruiker opgeplakt krijgt. Waarschijnlijk zal het zo ver wel niet komen, maar stereotypering hangt toch wel in de lucht. Dit zou een hele stap achteruit betekenen vermits het jarenlang geduurd heeft alvorens de gedachte *Junkies zijn ook maar mensen* (De Sleutel) ingang vond, bij overheid en publieke opinie.

Wat is de doelgroep van deze campagne? Uit het bovenstaande denk ik dat men voornamelijk de middelbare studenten bedoelt. Welnu, ik vrees ten zeerste of deze bereikt zullen worden én of zijn gevoelig zijn voor deze vorm van voorlichting. DeMix was nog een redelijk toegespitst medium. Reclamepanelen en bushokjes prijzen normaal enkel waspoeder en pampers; aan en richten zich tot iedereen die over straat loopt. Ik ga jullie een uiteenzetting besparen over de reikwijdte en de memorisatiegraad bij dergelijke media, maar ik kan gerust zeggen dat de impact miniem is. De druk vanuit de omgeving zal er al vast niet onder verdwijnen. Hiervoor zijn er geïkete middelen zoals assertiviteits-trainingen en groepsdiscussies rond jongeren-problemen in klasverband. Zulke interactieve manieren van voorlichting zijn veel doelgerichter en doeltreffender dan een massamediale campagne. Dit alles om te zeggen dat deze ontzierung van het stadsbeeld meer van doen heeft met traditionele (anti)reclame dan met voorlichting.

MVH

Abonneren op De Moeial kan door te storten op rekeningnummer: 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres. Gewoon abonnement: 250,- steunabonnement: 500,-

LETTERVENTER

Enkele weken geleden ben ik op een verloren donderdag het redactielokaal van De Krant binnengesukkeld met de niet weloverwogen vraag of ze nog iemand konden gebruiken. Gelukkig heb ik mij tijdig kunnen bevrijden uit de - op z'n zachtst uitgedrukt - benarde positie waarin ik me na deze (naïeve, ik weet het) vraag bevond: gebonden aan handen en voeten, een ondefinieerbare vod in de mond, broek uit, vaseline-ik moet er geen plaatje bij tekenen. De ontangst door de redactieleden van De Mocial, een uur later, verliep in een veel serene klimaat (al zal de inname van een dubbele portie lexaton daar wel voor iets tussen gezeten hebben). Het resultaat is deze verzameling woorden en leestekens, dewelke men zou kunnen omschrijven als zijnde een column (in feite een te gevlijde benaming voor de pretentieuze woordenstoverij die vanaf heden uw netvlies zal festeren - als u dit tenminste al leest). Oh ja, een titel, een kop, iets in het vet.

BALEN (2 KOPEN EN 1 BETALEN)

Ik word een oude man. Metaforisch gesproken dan. Tevens heb ik heden zo m'n bedenkingen bij vele van de Paus z'n standpunten, annex uitspraken. Doch ik verblijf vertuigd atheïst. Ik heb mezelf geëxcommuniceerd, maar geen kat die het weet. Over katten gesproken, ik haat die beesten. En niet in het minste omwille van de kattenvoerindustrie. En de kattenvoerindustrie. En het post-industrieel kapitalisme begint mij trouwens ook al aardig de keel uit te hangen. De vellen hangen aan m'n verhemelte. Ik rook teveel. Niet dat het u een reet interesseert, het laat u waarschijnlijk volkomen koud. "Je kan er toch niets aan veranderen", is een zin die mij zo langzaam het strot uitkomt.

Deze maand was een zeer natte maand, de natste maand sinds ik met mijn waarnemingen begon, op een zotte maandag, pakweg een jaar of drie geleden. En de sfeer daalde helemaal onder een historisch dieptepunt, terwijl de onverschilligheid weer hoge pieken scheerde. En het ding ter hoogte van mijn onderbuik was onderhevig aan schommelingen.

(tussen haakjes, men heeft me eens gezegd dat je de lezer, u dus, niet mag aanspreken, en zeker niet met "u". Men kan de pot op. Doorspoelen en vergeten. Bewaren en inlijsten. U doet er mee wat u wilt.)

Met de darmflora van mijn goudvis gaat het niet zo best. (Hebben goudvissen en andere vissen wel darmflora, vraag ik mij wel eens af. Biologie is niet m'n beste vak, zou je kunnen zeggen.) Ik zal één dezer dagen het water van de bakkaal eens verversen. En uit een of ander café een osbak meenemen.

Trouwens, waarom zou u dit lezen? (En trouwens is een woord dat ik verafschuw. En ook, ook) Hebt u er geen genoeg van? Is het welletjes geweest? Ja, waarom leest u deze zin? ("ach, de zin des levens!", zuchtte m'n geadopteerde grootvader altijd toen ik hem vroeg waarom hij nooit z'n handen waste na het deponeren van een ongetwijfeld enorme keutel in de sanitaire installatie. Ongetwijfeld, want hij was ooit een man van 1 meter 88 centimeter geweest. Hij had een heel klein beetje kanker de laatste jaren voor z'n uitvaart, in 1979 moet dat geweest zijn. Denk ik toch.) Is het omwille van de eerste zin of de laatste zin? Bent u benieuwd hoe de tekst zal eindigen? Ik niet, ik weet het al.

MR. BLEU (woensdagavond, na het nuttigen van een halve kilo ongepelde garnalen)

Studiekring Vrij Onderzoek stelt voor in het kader van een filmcyclus rond Racisme en Extreem-Rechts

1. Mississippi Burning
2. Speak up! It's so dark

3. Il conformista

Uit frustratie sluit een Italiaanse homosexueel zich bij de fascistische beweging aan.

Donderdag 30 november in Aula Qc 20.00u

4. Una giornata particolare

Een verhaal over de start van een onmogelijke liefde in het Italië van Mussolini op de dag dat Hitler zijn intocht in Rome maakt.

Donderdag 7 december in Aula Qc 20.00u

5. Novecento

Donderdag 14 december in Aula Qc

DE BIZARRE WERELD ROND IN 14 DAGEN

@ Yitzak Rabin, premier van Israël, werd door een extreem-rechts Jood dood-geschoten. De dood van de premier betekende een groot verlies voor vele Joden. Niet iedereen is echter door dit incident geschokt. Zo heurt Sejk Nasrallah, leider van de Hezbollah-beweging, het ten zeerste dat Rabin niet door zijn eigen mensen is vermoord. Het officiële Iraanse persbureau meldde bovendien dat de vermoorde premier met gelijke munt is terugbetaald.

@ In Colombia roept de president Samper de noodtoestand uit na de moord op de politicus Alvaro Gomez Hurtado.

@ In Turkije kwamen in de havenstad Izmir minstens 50 mensen om bij een overstroming.

@ In Polen behaalden de president Lech Walesa en zijn grote rivaal Alexander Kwasniewski ongeveer even-veel stemmen bij de eerste ronde van de presidentsverkiezingen. Bij de tweede ronde heeft Walesa echter de duimen moeten leggen voor de ex-communist Kwasniewski, die hiermee de nieuwe president van Polen wordt. Inmiddels vechten 600.000 Polen (Walesa-aanhangers) de jongste verkiezingen aan bij het Hooggerechtshof dat moet nagaan of er sprake is geweest van eventuele vervalsingen.

@ Rah Tae-woo, ex-president van Zuid-Korea, bekend op de openbare televisie dat hij 65 miljoen smeergeld heeft ver-horgen. Hij zit momenteel een gevangenisstraf uit.

@ De 1.14 meter grote Franse dwerg, Manuel von Wackenheim, eist voor het Europese Hof voor de Mensenrechten in Straatsburg het recht op een geslingerd te worden. Vol-gens zijn advocaat mag de dwerg niet verhinderd worden zijn beroep uit te oefenen, omdat dit een beperking op zijn vrijheid zou betekenen.

@ In Italië staat Giulio Andreotti, ex-premier en senator voor het leven, terecht wegens zijn vermeende banden met de mafia en de moord op journalist Mino Pecorelli in 1979.

@ De 59e Boekenbeurs van Antwerpen werd een succes. Dit jaar bezochten 169.357 mensen de beurs. Dit zijn er 5484 minder dan vorig jaar. De toppers op de Boekenbeurs waren Herman Brusselmans, Paul Mennes en de jeugdschrijver Marc de Bel.

@ Minister van Justitie Stefaan de Clerck blijft ontkennen dat er in het gerechtelijk onderzoek naar de Bende van Nijvel zware fouten gemaakt zijn. Ondertussen blijft de gekende Reus nog vrij rondlopen.

@ SP-senator Patrick Hostekint stelt Leo Delcroix (CVP) verantwoordelijk voor de moord op 10 Belgische para's in Ruanda. Dit gebeurde nadat werd bekendgeraakt dat het kabinet van de toenmalige minister van Defensie Delcroix een rapport van de Canadese bevelhebber Romeo Dallaire toegestuurd had gekregen waar-in werd gewaarschud voor een genocide tegen de Tutsi's in Ruanda. (zie Mocial 3). Zowel de Verenigde Naties alsook het Belgische Defensiekabinet sloegen die waarschuwing in de wind. De rest van het trieste verhaal kent u inmiddels al.

@ Tijdens verschillende bom-aanslagen, die werden uitgevoerd door moslimextremisten, werden ten minste 7 doden geteld. De fundamentalisten hielden een terreuractie om de komende Algerijnse presidentsverkiezingen te verhinderen. Die verkiezingen werden inmiddels gewonnen door de voormalige ad-interim-president Liamine Zeruoual. Ondanks het terroristische geweld lag de opkomst toch nog hoog.

@ In Argentinië nodigden de eigenaars van een wijnzaak in Mar del Plata via pamfletjes hun klanten uit om de 100ste overval van hun zaak te vieren.

@ In Duitsland maakt de politie gebruik van in beslag genomen auto's om misdadigers te achtervolgen.

@ In Nepal kwamen in de buurt van de Mount Everest 52 mensen om het leven als gevolg van 3 lawines die naar beneden raasden.

@ In een Tanzaniaanse jungledorp is een psychische ziekte uitgebroken, die de controle over de lachspieren uitschakelt. Sommige lachers zijn al van uitputting bezweken.

@ In Antwerpen hebben de automobilisten een nieuwe sport ondekt. In plaats van zich zitten te vervelen tijdens files enzomeer, gaan ze elkaar nu agressief te lijf. Kwesste van de tijd even te vergeten.

@ Een Vlaamse huisarts behandelde in 1993 maar liefst 38.000 patiënten, terwijl een gemiddelde huisarts jaarlijks zo'n 3500 consultaties heeft. Deze superarts geeft schrift om de 6 minuten een doktersbriefje voor en streek jaarlijks zo'n 20 miljoen Belgische Franken op de Minister van Sociale Zaken, Magda de Galan, wil paal en perk stellen aan dit soort wanpraktijken.

@ SP-minister van Volksgezondheid Marcel Col-la zette het euthanasie-debat op een merkwaardige manier weer in het middelpunt van de belangstelling. Hij vertelde aan een krant euthanasie te hebben gepleegd op zijn moeder. Colla's uitspraken bracht weer wat leven in de politieke brouwerij en men kan een parlementair debat in het o zo katholieke Vlaanderen verwachten.

@ 2288 miliciens staan nog steeds als deserteurs neergeschreven. Desertie blijft, ondanks de afschaffing van de dienstplicht, een wetsovertreding waarop het begrip 'verjaring' geen berekening heeft. De deserteurs worden nu vriendelijk gevraagd zich bij hun eenheid of op het hoofdkwartier te Evere te melden.

@ President Chirac stelt het bezoek van onze premier Dehaene aan Parijs uit. De Franse president is ontstemd omdat de Belgen de VN-resolutie, die de Franse kernproeven veroordeelde, mee hebben ondertekend. En alsof er niets is gebeurd, heeft Frankrijk voor een 4de keer een kernproef gehouden.

@ Er is eindelijk een oplossing in zicht voor de allesverslindende oorlog in ex-joegoslavië. Via VS-diplomatie in Dayton hebben de verschillende leiders van Bosnië, Kroatië en Servië een vredesakkoord kunnen bereiken. Of dit akkoord op zijn Balkans gaat standhouden valt vooralsnog moeilijk te voorspellen.

@ Na de onderdrukking van een gevangenisopstand moest de Griekse oproerpolitie uitrukken tegen een groep (anarchistische) studenten, die een hogeschool bezetten.

@ In Pakistan pleegt een moslim-zelfmoordcommando een aanslag op de Egyptische ambassade. 14 mensen kwamen om, 60 raakten gewond.

@ Een uit de hand gelopen ruzie over de begrotingssanering legde de Amerikaanse publieke sector vorige week grotendeels lam: 800.000 ambtenaren werden naar huis gestuurd. President Clinton (Democraat) ging in de clinch met Newt Gingrich (Republikein), de leider van het Amerikaans Congres. De staat kreeg geen geld meer tenzij Bill Clinton het saneringsplan, waaronder de armen en de bejaarden het meeste te lijden zouden krijgen, van zijn republikeinse rivalen aanvaardde. Bill Clinton weigerde waardoor de geldkraan werd dichtgedraaid.

@ Prinses Diana schokt het Britse Koningshuis en geeft haar echtgenoot prins Charles een koek van eigen deeg. Op de Britse openbare tele-isie bekend zij dat zij haar minnaar James Hewitt aan-bad. En dit keer waren het niet de grote oren die de vonken deden overslaan.

@ De VUB werd een tiental dagen geleden onverwachts opgeschrikt door een bommelding. Vele lokalen dienden te worden ontruimd. Maar er gebeurde niets.

@ In Parijs hebben studenten massaal betogd voor financiële en materiële steun aan de universiteiten (de studenten noemen hun cursus-en ander materieel verouderd en voorbijgestreefd) en scholen.

@ Het gezaghebbend medisch tijdschrift The Lancet hekelt de strengere aanpak van soft drugs in Nederland en dat van de Amsterdamse burgemeester Patijn in het bijzonder. Die heeft voorgenomen het aantal drugverkooppunten te halveren en de hoeveelheid soft-drugs die een klant mag kopen te verlagen van 30 tot 5 gram. Het blad wijst op de nutteloosheid van die aanpak, die op angst gebouwd is en zich te baseren op de voor handen zijnde bewijzen.

@ In Ierland waar het recht op echtscheiding nog niet in de grondwet is opgenomen werd een referendum onder de bevolking georganiseerd om zich uit te spreken over de echtscheiding. De voorstanders van de echtscheiding hebben het verdict nipt gewonnen met 6000 stemmen verschil. Aangezien het verschil zo minniem was is men (onder katholieke druk?) overgegaan tot een hertelling van de stemmen. Wie weet, misschien dat de tegenstanders van de echtscheiding met de hulp van God alsnog 6000 anti-stemmen uit de lucht zullen vallen.

@ De Radio (vub), de illegale studentenzender van de "Vlaamse student in Brussel" werd afgelopen week verrast door een bezoekje van de Gerechtiglijke Politie. Het materiaal werd verzegeld en De Radio verdween tijdelijk (?) uit de ether.

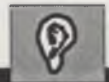
expo

JACQUES SONCK 'Lotgenoten'

Sonck garandeert de kijker dat hij iets heel reëels ziet. Nooit is zijn werk het resultaat van een stiekem genomen snap-shot. Wat je op de foto ziet, heeft ook zo voor de camera gestaan. 'Natuurlijk' encenseert hij. De foto's tonen personen. Ondanks zijn fascinatie voor de lelijkheid weet Sonck als geen ander ons tegelijkertijd van de relativiteit van dat begrip te overtuigen.

vermissage : woensdag 29 november 1995 om 19.00.
inleiding : Prof. Dr. Willem Elias

29 november 1995 - 5 januari 1996 - Gebouw M - Rectoraat

lezing

VALLEJO, MODERNIST UIT PERU

De Peruaanse dichter César Vallejo (1892-1938) worstelde in zijn eerste dichtbundel 'De zwarte herauten' (1918) met christelijke en modernistische tradities. In 1920 belandde hij als 'aansloker van politieke realiteiten' onschuldig in de cel. Daar schrijft hij het grootste deel van 'Verdrecht' (1922), een bundel, uitermate moeilijke, maar baanbrekende poëzie waarin de dichter op zoek gaat naar een totaal nieuwe poëtica én mensvisie. Van 1923 tot aan zijn dood in 1938 verbleef Vallejo in Parijs. Hij bezocht in die periode tot driemaal toe de Sovjet-Unie en Spanje. Ondanks de crisissen die hij als schrijver en mens doormaakte, bleef Vallejo schrijven: gedichten, artikels, romans, kortverhalen, ... Zijn latere poëzie zou hijzelf niet meer gepubliceerd zien. De Spaanse burgeroorlog was het thema van 'Spanje, laat deze beker aan mij voorbijgaan', dat voor het eerst in 1939 door de Spaanse republikeinse soldaten werd verspreid.

In zijn poëzie valt Vallejo de koloniale katholieke cultuur aan die zoveel Latijns-Amerikanen toen lijdzaam moesten ondergaan. Hij evolueert van christocentrische verzen naar marxistisch geïnspireerde gedichten die doordrenkt blijven van een opmerkelijke individualistische toon. Als mesties volkte Vallejo zich slachtoffer van raciale discriminatie, als overtuigd communist wist hij hoe de arbeidersbeweging in gevaar werd gebracht door de Spaanse Burgeroorlog. Ook zijn oordeel over de Sovjet-Unie was zeer genuanceerd. De gedichten die hij in de laatste periode van zijn leven schreef, zijn wanhopige teksten die schreeuwen om sociale en politieke rechtvaardigheid. Vallejo is een zeer moeilijk en complex, maar levens ginaal modern dichter, een grondlegger van de Latijns-Amerikaanse en universele poëzie. Via deze goed gedocumenteerde bloemlezing van de auteur en vertaler Bart Vonck, kan de Nederlandse lezer voor het eerst uitgebreid kennis maken met een rijk en gedurfd oeuvre.

woensdag 13 december 20u-Gallery V.U.B.-inkom gratis

literatuur

GELETERDE MENSEN REMCO CAMPERT & JAN MULDER

Het mag gesteld worden dat er tussen Remco Campert, gewerd schrijver, en Jan Mulder, gerenommeerd columnist, een hechte band gegroeid is. Dat is ook niet verwonderlijk: op de lange heen- en terugwegen naar en van de (veelal uitverkochte) Nederlandse schouwburgen, wanneer Remco Campert en Jan Mulder in de auto reden, de kuddes vrolijk mee houden in de weiden, de nachtegaal in de dichte akkerhagen zijn weemoedige trillers uitzond, de vorst naderbij sloop, de larixen het zichtbaar koud kregen en de herfst zijn gouden kleurenpracht definitief had afgelgd, dwaalde een bijna tastbare winterlust door Remco Campert en Jan Mulder, een stemming die op steeds meer ritten vanzelf uitmondde in bekentenissen en verhalen. Hier werd nog maar weer eens bewezen dat beide schrijvers elkaar niet alleen aanvoelen, maar ook kunnen opzweepen tot hilarische fantasieën en wilde hunkeringen. Het resultaat vertaalt zich in meeslepende literaire producties.

Voor de tournee in Vlaanderen zal het programma bestaan uit het beste en grappigste van wat Campert en Mulder tot nu toe op het podium hebben gebracht. Opnieuw zal de pers het hebben over 'taalvirtuozen', 'een intrigerend duo', 'een daniel programma voor fijnproevers', 'monikaal en glimlachend genieten'.

-VVK 200/400, kassa 250/450 - reserveratie 02/629 23 25

woensdag 6 december 1995-Aula VUB-aanvang 20u30

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM V
DIENST KULTUUR
02/629 23 25 - 23 26

concert

Q-CONCERT JONG TENUTO LAUREATENCONCERT

De Werkgroep Kunstsonderwijs organiseert in samenwerking met de BRTN-Radio en de Vrije Universiteit Brussel 'Jong Tenuto 1995', een nationale manifestatie voor jong muzikalent.

De 11 jonge musici zijn de verkozenen uit een strenge selectieproef die voordien in Leuven plaatsvond. Dit concert wordt opgenomen door Radio 3 en gepresenteerd door Régine Clauwaert.

Na het concert wordt iedereen verwelkomd op de receptie.

Laureaten:

Martijn Hermans, piano
Maïté Vienné, piano
Veerle Simoens, cello
Antoon Vanderborcht, gitaar
Emeline Van Craenenbroeck, piano
Amaryllis Van Craenenbroeck, viool

Katrijn Simoens, piano
Kathelijne Lanneau, blokfluit
Stefan Gaelens, gitaar
Els Biesemans, orgel
Mark Pedus, viool

Reservatie: Secretariaat Q-Concerten en/of Dienst Cultuur-tel. 02/629 23 48-
Fax 02/629 23 37.

Prijs: 100bf. (Studenten, -18 jarigen, 60+), 200bf. (anderen).

Org. W.K.O. i.s.m. Radio 3 en V.U.B.

woensdag 29 november 1995-AULA VUB-100bf./200bf.-20u

PRETTY TYRANTS (B)

lerse folkrock gespeeld door een Belgische groep. Het moet kunnen... Het Gentse kwartet 'Pretty Tyrants' brengt een akoestische set, die echter geen gedrevenheid mist. Zanger Tony Lowe, rascachtige Engelsman, wordt begeleid door gitaar, accordeon en percussie. Ambiance verzekerd!

Tony Lowe: zang - Rick Tant: gitaar - Dany Van Pletvelde: percussie
Tine Van den Bosch: accordeon

ETAGE 34 (F)

'Etage 34' is momenteel hét live-project van het Franse collectief 'Soixante Etages'. Opgericht in 1981, verzorgde deze laatste gedurende vijf jaar een groot aantal experimentele producties; daarna opereerde de groep onder wisselende bezettingen en namen. De muziek van 'Etage 34' valt moeilijk te beschrijven. Het ligt ergens tussen The Work en Pere Ubu, tussen Captain Beefheart en post-no-wave theater... 'Free Rock', zo noemen ze het zelf. Feil free to rock? Rock to free free? Free to interpret rock? Oordeel zelf...

Daniel Koskowitz: drums, samples, gitaar, zang - Olivier Paquette: bas, zang
Dominique Répecaud: gitaar, samples

donderdag 30 november 1995-Kultuurkaffee-inkom gratis-21u

concert

MAN MAN LAI (B)

Een combinatie van viool, elektrische en klassieke gitaar, zang en samples... het lijkt vreemd. Maar 'Man Man Lai' doet het, en hoe! Op een verbaasd meeslepende manier brengt het duo eigen composities, die een mengeling zijn van conservatoriumervaring en hedendaagse, experimentele en etnische muziekstijlen. 'Man Man Lai': moeilijk te beschrijven, gemakkelijk te genieten, noodzakelijk te zien!

Stefaan Smaghe: viool, altviool, zang, speciale effecten
Werner Schurmans: klassieke en elektrische gitaar, zang, speciale effecten.

UNENGLISH NAME (B)

Experimenteel als Marc Ribot, humoristisch als Frank Zappa, ritmes als Primus, het spontane van The Ex, steer als bij Goz of Kermur, ... dat is Unenglish Name. Vijf Brusselse muzikanten met elke een andere muzikale voorkeur zorgen voor een vreemde, maar zeer impressionante 'mélange' van stijlen. Unenglish Name is onvoorspelbaar, want improvisatie is haar stokpaardje. Wie eens een 'andere' Belgische groep aan het werk wil zien, moet zeker langskomen...

Dimitri Merchie: zang - Sébastien: gitaar, zang - Fabrice Dumont: viool
Thierry Rombeau: bas - Jewel Borden: drums

donderdag 7 december 1995-Kultuurkaffee-inkom gratis-21u

DIGIDUB (B)

Hoe het kan verkeren... 'Digidub' begon in 1991 haar carrière als platenlabel en studio. In 1992 scoorde ze een undergroundhit met de single 'Skunk', waarna ze besloot om ook als groep door het leven te gaan. Vandaag is 'Digidub' één van de grote bekloten in de 'dub' scene. In oktober verscheen haar eerste CD '16 Millions of An Inch', waar op meesterlijke wijze dub, house, techno, reggae en hardcore tot één muzikaal festijn samensmelt. Het Kultuurkaffee als dance-tempel? Met 'Digidub' vast en zeker!

donderdag 14 december 1995-Kultuurkaffee-inkom gratis-21u

vrij podium

VRIJ PODIUM

Onbekend is onbemind. Een gezegde dat in het Kultuurkaffee niet van toepassing is. Naar goede traditie organiseren we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie, ... alles is mogelijk.

Dit jaar is het vrij podium meer dan een lokaal gebeuren binnen de V.U.B. Elke editie wordt vanaf nu afgesloten door één of meerdere teken uit de Belgische rockscene. Maandagavond in het Kultuurkaffee: de bakermat van nationaal talent!

Heb je verborgen talenten die je aan een enthousiast publiek wenst te tonen? Aarzel dan niet en neem zo snel mogelijk contact op met de Dienst Cultuur. Bereid je alvast voor op het verjijngende beest 'plankankoorts' genoemd...

27 november en 11 december 1995 en 5 februari 1996- vanaf 21u

video

VRIJE VIDEO

Zoals het vrij podium één manier is waarop de studenten zich uiten, is video een ander medium dat de laatste tijd makkelijker in gebruik is geworden en waar heel wat mee geëxperimenteerd wordt.

Vandaar dat elke maandag, wanneer er geen vrij podium is, het Kultuurkaffee omgedoopt zal worden tot videozaal.

Elke student die wil kan op aanvraag zijn kortfilm vertonen. Graag hadden wij die film in ons bezit, de maandag ervoor. Afleveren op de Dienst Cultuur. Wij hopen dat het iets meer storm loopt.

maandag 20 november en 4 & 18 december-Kultuurkaffee- vanaf 21u

Break The Silence

Wij zoeken geëngageerde studenten die willen meewerken aan het organiseren van evenementen op en rond de VUB-campus

Break The Silence

Wie?

Break The Silence is een VUB-kring die muzikaal getinte activiteiten organiseert, waarvan de opbrengst gaat naar kleinschalige humanitaire projecten die wij noodzakelijk acht-en in het Vlaanderen van vandaag.

Wat?

Tot nog toe slaagden we er in schenkingen te doen aan o.a. Centrum West (migranten-project), CGSO (project voor aidspatiënten) en de VVA (Vereniging Vlaamse Autisten). Tal van groepen werken reeds mee onze benefietconcerten: Wizards of Ooze, LSP-band, Flowers for Breakfast, Jef Mercelis Band en nog vele anderen.

Hoe?

Indien je geïnteresseerd bent neem dan contact op met een van de onderstaande personen:

Stefanie Vinken	Bart Temmerman
Rue Chambéry 78	Nieuwelaan 149 bus 431
1040 Brussel	1040 Brussel
02/648.60.53	02/646.64.57

TERUGGEKEERDE ELVIS CLAIMT GITAAR GOGO BOYS

"Dit is de gitaar waarop ik mijn eerste nummer één hit componeerde"

Gogo Boys gitarist Irvin the Spacepig was blij als een kind met zijn nieuwe Fender. Maar plotseling eiste een oude man die sprekend op Presley leek het instrument op.

Memphis

Van onze verslaggever ter plaatse

Irvin the Spacepig, de gitarist van de succes-formatie The Gogo Boys beken: "Ik zag haar voor het eerst liggen in de muziekwinkel thuis in het dorp en was meteen verliefd."

Het gaat hier niet om de vrouw van de baas van de muziekwinkel, maar wel om een Fender Telecaster Thin Line, de rock'n roll gitaar bij uitstek volgens de Gogo Boy: "Hierop spelen geeft mij een muzikaal orgasme. Hemelse klanken komen eruit." Het duurde dan ook niet lang

of onze vriend was in het bezit van deze zes-snarige lawaaimaker. Bij het vrouwelijk deel van zijn groep was de bewondering groot. "Mag ik er eens op spelen." was de eerste reactie van collega-gitariste Lieve.

Zangeres Katrien -de vervangster van de nog steeds spoorloze Dutthead- vond dat ze "een schoon kleurke had". Drummer Myz Sloaeger en bassist Gogo Fred, beide bekend om hun tacteloosheid, waren minder enthousiast. "Voor de hoeren heeft hij nooit geld, maar voor zo'n stuk hout wel," aldus de snarenplukker. Ook de Gogo Boys-trommelaar vindt het geen goede investering: "hij kan beter eens naar de coiffeur gaan."

The King

Maar mooie liedjes duren niet lang. Na hun show in Memphis, Tennessee -een onderdeel van de Amerikaanse tour van de Gogo Boys- kwam plotseling een oudere man de kleedkamers binnen. "We dachten eerst dat het Gogo Fred z'n vader was,

maar toen ik beter keek herkende ik Elvis," aldus vocaliste Katrien. De man stelde zich dan ook voor als Elvis Aaron Presley. Groot werd echter de verbazing toen hij de gitaar van Irvin the Spacepig opeiste. "Zij is van mij," aldus the King. "Ik componeerde er mijn eerste nummer één hit op." Irvin werd onpasselijk en moest gaan zitten. Myz Sloaeger vermoedde hierachter een snood plan van een vermetele fan om op deze manier aan een souvenir van de Gogo

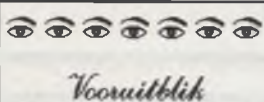
Boys te ge-raken. "Maar toen ik beweerde dat Elvis reeds jaren dood was, reageerde hij furieus. Hij kon de druk van het succes niet aan en had zich daarom teruggetrokken in de bossen van de Kempische hei, beweerde hij." Volgens Presley

berichtte het weekblad *De Nieuwe* hier reeds enige tijd geleden over. Op de redactie van dit tijdschrift weet men echter van niets. Bij het ouder worden zijn er duidelijk gaten gekomen in het geheugen van onze *Rock'n Roll hero*. De gitaar heeft voor hem een grote emotionele waarde, ver-klaarde Elvis aan onze reporter.

Doch de Gogo Boys zijn voor geen kleintje vervaard. Toen het dierbaar instrument van eigenaar leek te zullen veranderen, grepen zij in. "Ik moest slechts eenmaal uit-halen met die zware kandelaar," aldus een niet weinig fiere bassist, "en Elvis was écht dood."

Zo kent hetgeen voor onze pophelden op een drama leek uit te lopen toch nog een goed einde.

MC

In de volgende Moeial (nr. 5) besteden we aandacht aan het congres over de sociale zekerheid dat recent doorging aan de VUB. In een uitgebreid dossier belichten we o.a. het basisinkomen, de ideologie, de historiek en de financiering van de sociale zekerheid

Niet te missen !!!
(en waarschijnlijk ook niet te begrijpen)

Cyberspeak, over digitaal en netiquette

FF scrollen en echt ROTFL op die SITE!
Ben de URL vergeten, YAHOO dus maar :-)
BTW, heb je al CUCME?*

Esperanto?

Als je het bovenstaande niet begrijpt betekent dat maar één ding: je bent (nog) geen Netizen! Wie meer wil weten over de lingo, de gebruiken en de psychologie van de wereld van Internet, kan een beroep doen op Cyberspeak.

De schrijver en het boek

Alain Grootaers (° '64) is free-lance journalist en columnist bij Panorama -De Post waar hij o.a. regelmatig bericht over Internet. *Cyberspeak* verscheen bij de Standaard uitgeverij (ISBN 90 75 56603 4).

De Inhoud

De Schrijver verklaart uitvoerig de cyberwoorden en neologismen, beschrijft de manier waarop de cybergemeenschap is ontstaan en hoe ze zich verder ontwikkelt. Hij licht de zogenaamde netiquette toe en vertelt iets over de technologie die dit alles mogelijk maakt. Hoe sluit je je aan op Internet, wat kost dit grapje en wat mag je er van verwachten? Hij omschrijft voorts vreemde conver-saties en gedragingen op het net en laat zien dat het taalje iedereen toestaat te communiceren en te iformeren naar believen. De mogelijkheden lijken onuitputtelijk, de fantasie ongeremd, de informatiestroom eindeloos. *Cyberspeak* werpt ook een blik in de toekomst. De schrijver laat zijn gedachten de vrije gang en blikt vooruit op wat men nog zou kunnen verwachten en hoe het net onze samenleving zou kunnen beïnvloeden.

Yannic XXX

* Even naar beneden gaan met de muis en het is echt lachen (Rolling on the Floor Laughing) op die internet-pagina. Ik Ben het Internet-adres vergeten dus zoek ik het maar even op met YAHOO (een zoekprogramma van de Stanford University). Vreindelijke lach. O ja (By The Way) heb je See You See Me (eenvideoconferentie-programma) al?

BSG-AGENDA

FILMS

donderdag 30/11	: 4 WEDDINGS (GK)	QB
	DISCLOSURE (Lia)	QD
dinsdag 4/12	: PRIEST (WK)	QB
	MANNEKEN PIS (VRG)	QD
woensdag 5/12	: JUDGE DREDD (Pers)	QD
maandag 11/12	: IMMORTAL	
	BELOVED (PPK)	QB
	INTERVIEW WITH A	
	VAMPIRE (Apia)	QD
dinsdag 12/12	: BRAVEHEART (WL)	QD
donderdag 14/12	: PRÊT à PORTER (BSK)	QB
	TRUE ROMANCE (KBS)	QD

ZAAL

woensdag 29/11	: CAMPINA / ZWK td
donderdag 30/11	: HLB td
zondag 3/12	: PK cantus
maandag 4/12	: RPGC td
dinsdag 5/12	: FA schachtenkeizer(in)-verkiezing
woensdag 6/12	: RK td
donderdag 7/12	: WL td
zondag 10/12	: ZWK cantus
maandag 11/12	: VSKM td
dinsdag 12/12	: Pers td
woensdag 13/12	: HILOK cantus
donderdag 14/12	: BSG zangfeest

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap. Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Kultur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629.23.38
fax 02/629.23.62

Coördinator
Ruben Ramboer

Vice-coördinator
Michel Van Hoof

Redactie

Tom, Sami, Michel, ROI, Haroun, Domenico, Ruben, Sjoonie, David, Dirk, Werner, Fred, the nanny

Medewerkers
Seppe, Saskia, Anna, Jurgen,

Illustraties

Geert Rondou, Maarten Wim Castermans, archief

V.U.

Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van het BSG en VO.